

عنوان مقاله:

بررسی نقش خلاقیت در ارتقا کیفی فضاهای غیررسمی در دانشکده های هنر و معماری؛ نمونه موردی: دانشگاه آزاد اردبیل، دانشگاه محقق اردبیل

محل انتشار:

ماهنامه شباک، دوره 5، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه مویزی - گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران - گروه معماری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای غیر رسمی دانشگاه، عرصه تعاملات و روابط قوی احساسی و ادراکی دانشجویان تلقی می شود دانشگاههای کنونی ایران، تمام توجهات برنامه ریزان و طراحان معطوف به فضاهای درونی است و هیچگونه برنامه آموزشی مستقلی برای فضاهای باز و غیر رسمی در دانشگاه ها و فضاهای و فضاهای آموزشی، برنامه ریزی برای طراحی و کیفیت بخشی به فضاهای باز صورت نگرفته است؛ لذا این بستر فاقد انسجام و هویت لازم بوده و به ارضای کامل نیازهای آموزشی، بازی و استراحت، یادگیری و خلاقیت دانشجویان نمی انجامد؛ بنابراین هدف از پژوهش حاضر ارتقاء کیفی فضاهای غیررسمی دانشگاه ها و بسترسازی آن جهت شکوفاسازی خلاقیت و نشاطسازی و سرزندگی آن برای دانشجویان می باشد. چرا که قرار دادن دانشجویان به خصوص در رشته هنر و معماری در محیطی سالم برای تعلیم و تربیت، بازی و ورزش و معاشرت و رشد حق اوست. اگر دانشجویان مجبور باشند در فضایی آموزش ببینند که حس جستجوگری شان را نابود کند و مانع رشد و خلاقیت آنها گردد، تلاش برای ارتقا کیفیت یادگیری، بی ارزش خواهد بود. رشد و ظهور خلاقیت بستگی به عواملی جز هوش و استعداد دارد. با توجه به اینکه بهره مندی و تجربه هر یک از این ویژگی ها در محیط به مشخصات فردی و سابقه ذهنی افراد بستگی دارد تلاش شد تا الگویی برای طراحی محیطی دارای تنوع و تازگی و منطبق با اصول معماری ارایه گردد. هدف از پژوهش حاضر ارایه اصول و معیارهایی برای پرورش خلاقیت های محیطی دانشجویان به کمک طراحی معماری و منظر دانشگاه ها است.

کلمات کلیدی:

فضاهای غیررسمی، فضاهای آموزشی، خلاقیت، هنر و معماری، فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994983>

